

ВЪЗРАЖДАНЕ НА РЕЛИГИЯТА

**Текст на беседа, изнесена от Хазрат
Мирза Тахир Ахмад, Халифатул Масих IV.
Глава на движението "Ахмадия" в
Исляма, в Сидней, Австралия**

Издание на
Islam International Publications Limited

Published by:
Islam International Publications Ltd.
Islamabad,
Sheephatch Lane, Tilford, Surrey
GU10 2AQ, U.K.

Printed by: Raqem Press,
Islamabad, U.K.

©1991 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN 1 85372 440 8

ВЪЗРАЖДАНЕ НА РЕЛИГИЯТА

**Текст на беседа, изнесена от Хазрат
Мирза Тахир Ахмад, Халифатул Масих IV.
Глава на движението "Ахмадия" в
Исляма, в Сидней, Австралия**

Днес ви предлагам беседа на тема "Ислямската философия за възраждането на религиите." Религиите винаги се възраждат посредством Божия намеса. Всемогъщият Аллах изпраща реформатор, който да отклони хората от материализма и да ги насочи отново към техния Създател. Такъв реформатор неизменно призовава към огромни жертви в името на Бога. Той приканва хората да се трудят и потят; да упорствуват и да бъдат търпеливи и им напомня, че онези, които се стремят да живеят трябва да бъдат търпеливи и им напомня, че онези, които се стремят да живеят трябва да бъдат подготвени да се разделят с живота си. Той ги подготвя за дълга и болезнена борба срещу сляпата съпротива и преследване от страна на онези, които те обичат и се стремят да спасят. Всъщност, това е единствената и вечна философия на религиозното възраждане: всяка друга философия, която ѝ се противопоставя е чиста фантазия. Обаче, трябва да отбележа, че не всички в Исляма са единодушни по този въпрос. Една голяма част от мюсюлманите вярват, че сега е настъпила фундаментална промяна, по формата на религиозно възраждане. От друга страна, мюсюлманската общност "Ахмадия" вярва, че този исторически процес е постоянен и неизменен. И за да не би различието в мненията сред мюсюлманите да създаде погрешно впечатление, смятам за необходимо да изброя онези споделяни фундаментални убеждения, които свързват заедно всички мюсюлмани, независимо към кое крило принадлежат.

Всеки мюсюлманин, независимо от сектата, към която принадлежи, вярва в единството на Бога и в пророчеството на Светия Пророк Мухаммад (мир и благословии на Аллах на душата му). Всеки мюсюлманин вярва, че Ислямът ще продължава да задоволява всички духовни нужди на човека до Деня на Страшния Съд. Всички мюсюлмани вярват, че Ислямът е последната религия за спасението на човечеството. Всички мюсюлмани вярват, че Ислямът ще продължава да задоволява всички духовни нужди на човека до Деня на Страшния Съд. Всички мюсюлмани вярват, че Законът, открит посредством Светия Пророк Мухаммад (с.а.с.) е непроменяем и Коранът е не покварим и не може да бъде променен дори с "йота" или точица. Мюсюлманите, независимо от всички различия в схващанията им, вярват, че мъдростите на Светия Пророк Мухаммад (с.а.с.) имат и ще продължават да имат валидност и сила докато съществува човечеството. Мюсюлманите от всички секти вярват, че само посредством връзка със Светия Пророк Мухаммад (с.а.с.) може да бъде видяна светлината на вечната истина. Тези основни пунктове на вярата се споделят от всички мюсюлмани без изключение.

И въпреки, че помежду им има толкова общи неща, все пак си остава фундаменталното различие, което разграничава мюсюлманската общност "Ахмадия" от другите мюсюлмани -различието основно възраждането на Исляма. Всички останали различия произтичат от този главен проблем.

Как ще стане обновлението на Исляма? Как ще се влее нов живот и нова енергия в него? Подобно на общността "Ахмадия" и всички останали мюсюлмани вярват също така, че отговорът се крие в пришествието на Христос, Синът на Мария и в появата на обещания Имам Махди (реформаторът, определен от Бога, който ще бъде напътствуван от Бога). Този пункт на привидно единодушие, обаче, когато бъде разтълкуван, всъщност поражда две диаметрално противоположни виждания.

Мюсюлманската общност "Ахмадия" приема пророчеството за пришествието на Христос като стилистична фигура. Тя е уверена, че и пророчествата за Имам Махди са също така

алегорически. Ние сме уверени, че наистина славния смисъл на тези пророчества не може да бъде разбран правилно, ако те бъдат приети буквално. В пълна противоположност с това, останалите секти в Исляма настояват за буквалното събждане на тези две пророчества. Това е фундаменталното различие, което разграничава и обособява общността "Ахмадия" от другите секти.

ПРЕДИСТОРИЯ НА ПРОРОЧЕСТВАТА

Преобладаващият упадък на мюсюлманите и техните междуособни борби не са нещо, за което Светият Пророк Мухаммад (с.а.с.) не е подозирал. Благодарение на Божието откровение, той предрекъл преди хиляда и четиристотин години, че мюсюлманите ще се разделят на седемдесет и три секти. Той е описал жалкото състояние на мюсюлманите така подробно като че ли е виждал картината на нашата ера пред собствените си очи. Традициите на Пророка съдържат графично описание на нашето време. Той казва: "От Исляма няма да остане нищо друго освен името му. Макар че джамиите ще бъдат пълни с богомолци, те ще бъдат празни откъм напътствия. Техните религиозни учени ще бъдат най-жалките същества под небосвода. Обаче, наред с тези ужасни предзнаменования, той дава също така и благи вести. Той казва, че въпреки своето ужасяващо положение ислямските народи няма да погинат:

"Как може моите последователи да бъдат унищожени, когато аз съм в тяхното начало, а Исус, Синът на Мария, е в техния край"

(Маснад Ахмад: Канзал Аамал, том 7, стр. 203)

После той казва:

"Как ще бъдете вие, когато Синът на Мария се спусне сред вас,

а той ще ви бъде наставникът измежду вас?"

(Бухари: Книга на Пророците) И той повтаря тази новина със следните думи:

"Кълна се в Оня, Който държи живота ми в ръцете си, Синът на Мария ще се спусне сред вас и ще арбитража справедливо."

(Букари:Книга на Пророците)

Светият Пророк (с.а.с.) съобщил също така и за един велик Имам -Имам Махди - който ще се появи заедно с Исус, Синът на Мария.

И така, заедно с останалите мюсюлмански секти и общността "Ахмадия" вярва, че възкресяването на Исляма и неговия глобален триумф са свързани с пришествието на Исус и с появата на Имам Махди. Обаче, тя се различава от останалите по тълкуването на тези пророчества. Тя настоява, те тези пророчества трябва да бъдат разглеждани в светлина на Божия закон в действие и в съчетание с историята на предишните пророци. В противоположност на това, останалите мюсюлмански секти твърдят, че тези пророчества не съдържат никакво вътрешно, по-дълбоко послание и се придържат до техния буквален смисъл.

СХВАЩАНИЯТА НА МЮСЮЛМАНИТЕ НЕАХМАДИЙЦИ

За да бъде справедлив към нашите опоненти, сега аз ще се опитам да осветля гледището на нашите опоненти, които отъждествяват възраждането на Исляма с неговото икономическо и политическо доминиране. За това може би има обяснение. Жаждата за власт и лакомията за злато традиционно са доминирали в човешките борби. Следователно, разцветът на едно национално възраждане би трябвало да означава политически и икономически възход. Според тях, Божията благосклонност би трябвало да се прояви по подходящ начин като доведе до този резултат. Такова е, в една или друга степен, схващането на мнозина относно възраждането на Исляма.

Според това схващане, пришествието на Месията ще предизвести ерата на политически завоевания на Исляма, докато появата на Имам Махди ще доведе до тяхното икономическо надмощие.

Най-напред ще очертая тяхното схващане за пришествието на Месията. Те вярват, че същият този Исус, Синът на Мария, когото Коранът обявява за пророк на израелтяните, ще се спусне физически от небето. Той веднага ще се впусне с меч в ръка и ще изколи враговете на Исляма! Неговата мощ по цялото земно кълбо би трябвало да има три главни цели. Първата цел ще бъде унищожаването на Кръста. Не фигуративно, а буквално! Той ще се заеме с унищожаването на Кръста. Не фигуративно, а буквално! Той ще се заеме с унищожаването на символа на християнската вяра с такава енергия, че от него няма да остане и следа. Няма да остане да се вижда никакъв Кръст - нито в някоя църква, нито у някой дом, нито около нечий врат.

Според тях, следващата му главна задача ще бъде унищожаването на всички видове свине - както домашни така и диви! Така че, последователите на Кръста ще останат без нищо и няма да имат нито кръст да се молят, нито прасе за вечеря. По този начин, Христос ще лиши християните не само от тяхната духовна подкрепа, но и от физическото им изхранване.

Третата задача на Месията ще бъде убиването на "Даджал" или Антихриста. Но кой ли пък е този Антихрист? Според Традициите, ако те бъдат приети буквално, както настояват някои, той трябва да бъде едноок Колос, който трябва да се появи, яхнал магаре с необичайни размери. Той ще бъде толкова висок, че главата му ще стои над облаците. Всички пророци са отправяли предупреждения към последователите си да се пазят от злините на този Антихрист. И така, докато Антихристът опустошава земята, Месията ще се спусне от небето. Той ще влезе в битка с Антихриста близо до Дамаск и ще го убие. После ще покори целия свят. И след като направи това, той ще предаде управлението му в ръцете на мюсюлманите.

Такава е в резюмиран вид, тяхната философия за възраждането и възхода на мюсюлманите. Тя освобождава

изцяло мюсюлманите от влизането им в каквато и да е политическа борба. Така че, онези които разчитат на уверението, че те ще наследят земята без да помръднат дори и пръста си, не виждат никаква причина да се занимават с политическа мисъл или действие. Те живеят в блажено неведение и не виждат нито покварата си, нито падението си. Защото, независимо от всичко, те знаят с пълна увереност, че не е далече щастливият час, когато едно божествено създание ще се спусне от небесата и ще започне кампания от завоевания. Той ще убие свинята. Той ще унищожи Кръста. Той ще подчини всички сили на запад и на изток. Тогава, той ще кимне на чакащите мюсюлмански маси и ще каже: "Елате тука, вие Божии войни, елате, о, добродетелни! Елате и поемете този скиптър на земното царство!" Това е войнственото схващане за мюсюлманското възраждане от което мюсюлманите-ахмадийци се отвърщават. Те просто не могат да го приемат в грубия му буквален вид.

Следва схващането на мюсюлманите-неахмадийци за икономическия възход на Исляма. Учените от другите секти поддържат гледището, че лекарството за икономическите беди на мюсюлманите не се крие в борби и жертви, а в появата на Имам Махди. Този Имам Махди ще бъде съвременник на Месията. Най-важната проява на неговото пристигане ще бъде разпределянето на неограничено богатство сред мюсюлманите по света. Неговото богатство ще бъде безгранично, а щедростта му няма да се поддава на описание. Това несметно богатство ще надхвърли възможностите на мюсюлманите да го натрупат. По този начин ще се сложи край на всяка лакомия за стоки и на всяка алчност за злато. Това е панацеята, както я виждат мнозина, за икономическите злини в света на Исляма. Според това убеждение, появяването на Имам Махди е само по себе си решението на всички икономически проблеми на мюсюлманите. Няма никаква нужда от пот, сълзи и тежък труд. Няма нужда да се изследват земните богатства, да се надниква в сърцето на атома и да се търсят тайните на космоса. Не са необходими нито усилия, нито трудолюбие, нито изобретателност, нито сериозна работа. Единственото, което е

необходимо е пристигането на Махди! И отново ние се разграничаваме и отново ние, мюсюлманите-ахмадийци намираме това схващане за детинско, примитивно и неприемливо.

ПРАВИЛНОТО ТЪЛКУВАНЕ СПОРЕД МЮСЮЛМАНИТЕ- АХМДИЙЦИ

Въпреки, че мюсюлманската общност "Ахмадия" в никакъв случай не отхвърля пророчествата относно пришествието на Месията и появата на Махди, тя наистина подчертава, че да се влага буквален смисъл в тях е върхът на наивността и невежеството. Ние вярваме, че тази грешка относно разбирането на неговото дълбоко и философско послание е резултат от недостатъчното разбиране за възвишеното положение на Светия Пророк (с.а.с.). Мъдрите и проникателни хора често си служат с притчи и алегии, за да изложат теми с твърде голяма важност, но повърхностният поглед не може да схване техния смисъл.

Мюсюлманите-ахмадийци вярват, че целият обхват от теми, който се отнася до Месията, Антихриста и неговото магаре са алегорически. Следователно, месията не е същият онзи предишен пророк, който бил изпратен сред израелтяните. Ахмадийците са убедени, че Исус Христос е умрял от естествена смърт след като оцелял от мъките на Кръста. Месията от пророчеството всъщност е трябвало да бъде нов човек, който трябвало да бъде роден измежду последователите на Светия Пророк Мухаммад. Поради някои свои качества и характеристики по които той ще прилича на Христос, на него ще му бъде дадена титлата "Месия, Синът на Мария", така както един велик драматург бива наречен "Шекспир" Споменаването на Кръста е също образно сравнение. Месията няма да тръгне буквално да унищожава кръстовете: той ще победи християнската вяра с убедителни разсъждения и силни аргументи. Следователно, унищожаването на Кръста означава - идеологическата победа над християнството. По подобен начин думата "свиня" не бива да се приема в буквален смисъл. Тя намеква за културната мръсотия на западния свят, която

превръща хората в животински същества. Думата "свиня" обозначава така наречената сексуална анархия, която е завладяла Америка и Европа. Тя обозначава отвратителната поквара, която превръща дори невинни деца в свои жертви. С пълна увереност може да се каже, че традициите в никакъв случай не твърдят, че Месията ще хукне да гони стада диви глигани или домашни прасета. Това би било един доста странен образ за Божи Пророк.

Защото така той по-скоро би напомнял за Аякс, героят от старогръцката митология, който насичал на парчета стада говеда и овце с налудничавата мисъл, че те били гръцки военни вождове!

И Антихристът, подобно на Месията, Кръста и Свинята е също така символичен. Той символизира една велика и силна нация, която владее не само земята, но и космоса. Кръстът и Свинята са, всъщност, символи, отнасящи се за тази нация. Традициите казват, че дясното око на Антихриста ще бъде сляпо, но лявото му око ще бъде голямо и блестящо. Това е символично описание на факта, че макар че тази нация ще бъде лишена от духовна светлина, все пак нейното материално виждане и следователно нейните материални постижения ще бъдат огромни.

И накрая, мюсюлманите-ахмадийци смятат, че и магарето на Антихриста е също символ - символ, използван за описание на превозните средства в бъдещето. Всички черти, описващи това магаре, без изключение, могат да бъдат сравнени с двигателите с вътрешно горене на транспортните средства, изобретени от Запада. Обърнете внимание на главните характеристики на магарето, така както са описани в традициите: то ще гълта огън; то ще пътува по земята, по морето и във въздуха; скоростта му ще бъде толкова висока, че то ще взема няколкомесечно пътуване в рамките на няколко часа; пътниците ще пътуват не на гърба му, а в търбуха му, който ще бъде осветен; то ще съобщава тръгването си и ще подканва пътниците да заемат местата си. Сбъдването на тези неща с такава удивителна точност е славно доказателство за истината на Светия Пророк Мухаммад - мир на душата му.

Според мюсюлманите-ахмадийци пророчествата, свързани с пришествието на Имам Махди са също символични. Богатството, което той ще разпределя сред мюсюлманите е богатството на духовното познание и мъдрост, а не светско богатство. Отказът на някои да го приемат показва още веднъж какво богатство трябва да бъде то, защото човек никога не се насища на материалното богатство: той отхвърля само духовните съкровища.

По този начин, "Ахмадията" отхвърля философията на ислямското възраждане, така както то се обяснява по-горе и както се разбира от другите секти. Тя смята, че тази философия е в разрез с истинското намерение на ученията на Корана, в разрез с историята на пророците и най-важното - в разрез с извършените дела от Светия Пророк Мохамед, мир на душата му. Ахмадията не приема този идеологически опият, който приспива народите, които ги обричана бездействие и ги води в света на самоизмамата и фантазията.

АХМАДИЙСКАТА ФИЛОСОФИЯ ЗА ВЪЗРАЖДАНЕТО НА РЕЛИГИЯТА

Тази философия не се отличава от онази, която е общото наследство на всички религии. Това е единствената философия, която се подкрепя от историята. Въпреки че Светите Писания и легендите споменават мнозина, които са се издигнали на небето, все още няма нито един пример или разказ, от времето на Адам, за физическото завръщане на земята на който и да е от тях.

Така че, независимо от различията в начина на наблюдаваното изкачване в небесата от някои, не е съобщено за нито един от тях, който да се е завърнал на земята след дълго изчезване. Реформаторите винаги са се появявали измежду обикновените човешки същества и винаги са били отхвърляни и презирани от хората. Никакви церемониални арки не са били издигани за тяхното посрещане. Никакви гирлянди не са им били поднасяни. Никакви светлини не са били запалвани за ликуване. Напротив, онези които са дошли в името на Бога с били преследвани заради извършването на това "престъпление".

Техните пътища са били осеяни с тръни. Над главите им са били хвърляни камъни. Главите им били стоварвани с прах и по тях са били уверявани с трънени венци. Те са били подлагани на всички мъчения, измислени от човека. Сега ги виждате, завръщащи се от град Таиф, облени в кръв от глава до пети. Виждате ги отново на бойното поле край Охад, полумъртви от раните си, погребани под телата на онези, които са дали живота си за тях.

Ще откриете, че и техните последователи страдат от същата съдба. Тях ги влачат за краката по неравни пътища. Карат ги да лежат върху нажежени пясъци под жарещото слънце. Хвърлят ги върху живи въглини и ги държат върху тях, докато въглените изгаснат.

Тях ги изхвърлят от домовете им. Тях ги прогонват в изгнание. Заплашват ги с гладна смърт. Слагат ги под нож. Отнемат мъжете на жените и жените на мъжете. Лишават децата от родителите им. Отказват им всички права, с които животът ги дарява. На тях не им се разрешава нито да се молят, нито да си строят джамии. Лишават ги от правото да обявят своята вяра. На тях не им се позволява дори да назоват своята вяра.

Така човек получава нов духовен живот. Това е пътят, който води към възраждането на религията. Това е феноменът, който виждаме в действие в живота на Светия Пророк Мухаммад (мир на душата му!) и в живота на всеки пророк преди него. И именно като са вървели по този опасен път пророците са успявали някога да възродят своите народи. Това е философията за възраждането на религията още от времето на Адам до времето на Светия Пророк Мухаммад (мир на душата му!). И след като случаят е действително такъв, как тогава може да очакваме, че Всемогъщият е решил да промени тази нерушима и благословена от времето практика? Как може тогава да приемем, че мюсюлманите ще наследят земята без да пролеят нито капчица от кръвта си и без да направят и най-малкото усилие? Как може да повярваме, че те ще успеят без да вървят по пътя на жертвуването? Това не се е случвало никога по-рано.

То няма да се случи и сега. Обещаният Месия, Светият Основател на мюсюлманската общност "Ахмадия", утвърждава тази вечна и неизменна истина, когато предупреждава народа така:

"Не е имало Пророк, над когото да не са се надсмивали. Така че трябва хората да се надсмиват над Обещания Месия. Всемогщият казва:

يُحَسِّرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ ۝

'Жалко за Моите слуги, защото не е имало случай да се появи Пратеник, без те да му се надсмиват.' (Ясин, 31)

Така че, това че над всеки Пророк се надсмиват е Божии знак. Ала как може да се надсмиваш над човек, който се спуска физически от небето в компанията на ангели сред чакаща тълпа? Ето защо, мъдрите могат да разберат, че физическото спускане на Обещания Месия от небето е фалшива вяра. Запомнете! Никой няма да се спусне от небето! Всички онези, които ми се противопоставят и са живи сега, ще умрат и никой от тях няма да види Исус, Синът на Мария, да се спуска от небето. А после и техните деца, и децата на техните деца, също ще умрат, а Синът на Мария все още няма да се е спуснал от небето. После Бог ще изпълни сърцата им със страха, че дните на възхода на Кръста са отминали и въпреки това Исус, Синът на Мария, не се е спуснал от небето. Тогава на мъдрите ще им омръзне тази вяра. И още преди да са изминали три века от днешния ден, и мюсюлманите и християните ще отхвърлят тази фалшива вяра с отвращение и отчаяние. И на света ще се установи само една религия и ще има само един Водач. Аз съм дошъл само да посея семето. Семето е посадено от моята ръка. Сега то ще израсне и ще роди плодове и няма на света сила, която може да му навреди." (Тазкарат-ул-Шахадатаин, стр. 64-65)

Всеки непредубеден човек може да разбере от това сравнение, че становището на Ахмадия е основано на историята на религиите, докато философията на нейните опоненти е митологическа и противоречи на религиозното

възраждане. От историята научаваме, че всеки определен от Бога е бил изправен пред буря от враждебност. Всички пророци са идвали с послание за истина и вечен живот, но на нас ни се противопоставят онези, които предпочитат лъжата пред истината и духовната смърт пред духовния живот. Това, в действителност е процесът на раждането на религиите. И когато нечистоти и поквара се промъкнат в религията, тяхното прераждане поема същия курс. Реформаторите, изпратени от Бога страдат също така, както страдат и пророците. Винаги когато Всемогъщият реши да възроди духовно някой народ, последният се разделя на две групи - онези които виждат истината и онези, които ѝ се противопоставят.

И никоя от тези групи не променя никога своето проявено отношение. Свещеният Коран описва този често повтарящ се цикъл по много убедителен и трогателен начин. Изследването на Корана показва, че:

а) Религиите се раждат и възраждат посредством реформатори, избрани от Бога. Никога до сега учените не са реформирали някоя религия посредством конференции и консултации.

б) Определените от Бога реформатори са били неизменно отхвърляни от своите народи и към тях са се отнасяли с надменност и презрение.

в) На такива реформатори винаги са се противопоставяли
с) насилие. Тях са ги обвинявали, че са покварявали религията на своите деди. Тях са ги наричали еретици и често са ги обвинявали в богоотстъпничество.

г) Вярата, изповядвана от противниците на реформаторите предписва смърт или изгнание за богоотстъпничество. На реформаторите е даван избор: или да се върнат лоното на традицията или да отидат в изгнание, ако не го направят, заплашва ги смърт.

д) Реформаторите никога не са проповядвали насилие. Техните последователи проявяват твърдост в такава висока степен, че предпочитат да бъдат заточени или да бъдат убити от колкото да се откажат.

е) Реформаторите не подмамват хората с обещания за власт или високи постове: те отхвърлят светските амбиции. Те не

прелъстяват хората с богатство; те насаждат духа на саможертва. Богатите, които вярват, смятат, че са щастливи, ако могат да отдадат всичко свое в служба на Бога; могъщите пренебрегват примамките на властта. Едва тогава Божието провидение преценява, те са достойни да поемат временна власт.

Това е процесът на религиозното възраждане на народите, което Коранът и другите Свещени Писания откриват. Всички пророци - от Адам до Светия Пророк Мохамед - са преминали през тези етапи. Те са дали на своите народи нов живот, водейки ги по пътя на страданията и жертвите. Те са учили на любов. Те са насаждали любов към тежката работа, към системни усилия и непрекъснати дела. И именно този революционен дух вдъхва живот на мъртвите нации. Този често проявяващ се неизменен Божи закон е в съответствие с човешката природа, съвест и интелект. Именно този закон признава мюсюлманската общност "Ахмадия".

Както може да се види, схващането на мюсюлманите-ахмадийци за възраждането на религиите не е новоизлюпена философия, родена от човешкия интелект. Тя е извлечена от непрекъснатия и непроменлив исторически процес, който, е запазен най-точно и вярно в Свещения Коран. Тя се базира на онези вечни принципи и истини, които са основата на всяка истинска религия. Например, Коранът заявява:

"В религията не трябва да има никаква принуда. Несъмнено, доброто се различава ясно от злото; така че, онзи който отказва да бъде воден от онези, който прегрешават и който вярва в Аллах, наистина е се е хванал за здрава опора, която не може да се счупи. И Аллах е Все чуваш, Всезнаещ."
(Ал-Бакара, стих:257)

"Жалко за Моите слуги! При тях не се е появил никой Пратеник, на когото те да не са се надсвивали"

(Ясин, стих:31)

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ

"Несъмнено, Аллах не променя състоянието на един народ, докато те не променят онова, което е в сърцата им "

(Ал-Раад, Стих: 12)

Когато пророкът Шуаиб бил заплашен от своя народ:

لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ
مِنَ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِيَّ مَلَّتِنَاهُ

"Ние ще те прогоним, о, Шуаиб и вярващите (които са) с теб от нашия град или ти ще трябва да се върнеш към нашата религия."

Той просто отговорил:

"Дори, ако нямаме желание за това?" (Ал-Аараф, Стих:89)

И народът на Ной го заплашил, че ще го пребие с камъни, ако той не се откаже:

قَالُوا كَيْنَ لَعْنَتُهُ يَنْوَحُ لَسَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۝

"Те казали: 'Ако ти не се откажеш, о, Ной, ти трябва непременно да си от онези, които ще бъдат пребити с камъни.'" (Ал-Шуара, Стих: 117)

Такова отношение не се ограничава само спрямо някои пророци. Коранът резюмира отношението на народите към

Техните пророци със следните думи:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ
مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ نَعُوذَنَّ فِي مِلَّتِنَا

"И онези, които не вярвали, казали на своите Пратеници: 'Ние непременно ще ви изгоним от земята ни, ако вие не се върнете към нашата религия."

(Ибрахим, Стих: 14)

Абрахам бил наказал за това, че се отказал от религията на дедите си и за това, че изрекъл гласно истината. Старейшините изразили гнева си като заявили:

"Те казали: 'Изгори го и помогни на боговете си, ако наистина искаш да направиш въобще нещо!'"

(Ал- Анбийя, Стих:69)

Исус Христос бил прикован за Кръста, защото не бил съгласен с еврейските учени относно тълкуването на Библията, макар че той заявява открито:

"Не мислете, че аз съм дошъл да отменя закона и пророците; аз не съм дошъл да ги отменям, а да ги изпълня. Защото, аз наистина заявявам, че докато небето и земята не изчезнат, нито йота, нито точка няма да отпаднат от закона, докато той бъде изпълнен."

(Матей; Глава 5, Стих: 17,18)

Може ли да ви напомня, че основното различие между Исус Христос и еврейските учени било различното тълкуване на стиха: "И Илия се въздигна с вихрушка на небето" (2 Царе; Глава 2, Стих: 11). Учените се придържали към буквалния и очевиден смисъл на този стих. Те били убедени, че Илия ще се спусне физически от небето преди пришествието на Христос. Исус Христос, от своя страна, настоявал, че това било алегория и че езикът ѝ бил символичен, а не буквален. Той заявил, че

синът на Захарий, Йоан, бил Илия, който трябвало да се спусне от небето. Исус знаел много добре, че Йоан бил роден на земята и че определено не се спуснал от небето. В отговор на въпроса: "Тогава, защо учените казват, че първо трябва да дойде Илия," той отговорил:

"Илия идва, за да възстанови всичко, но аз ви казвам, че Илия вече е дошъл и те го познават, но правят с него каквото си искат. Тогава учениците разбрали, че той им говорел за Йоан Кръстител."

(Матей: Глава 17, Стих: 10-13)

И накрая и над всичко стоят страданията на Светия Пророк Мохамед (мир на душата му!). По собствените му думи: "Никой пророк не е страдал толкова, колкото мен."

Ето защо, историята на религиите ни учи, че пророците винаги са били нормални човешки същества. Те не се спускат от небето като героите на някоя митична приказка. Те винаги са преживявали и изпитания и ликувания. Техните последователи са постигали слава не посредством труда на някой друг, а чрез собствената си пот и кръв.

REVIVAL OF RELIGION

By

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD (*Supreme Head of the Ahmadiyya Movement in Islam*) (IN BULGARIAN) This is the text of an address delivered by the Head of the Ahmadiyya Movement in Islam to the effect that religions have always been revived through divine intervention. When man falls prey to materialism, God appoints a chosen one as reformer to reclaim mankind and to make man return to His ways. This has been the pattern which has marked the history of mankind.

To avoid that any difference of opinion among the Muslims create a wrong impression, the speaker enumerates those fundamental beliefs shared commonly by Muslims of all denominations. Yet Ahmadis differ from other Muslims on the interpretation of the prophecy about the promised advent of Christ. According to the Ahmadiyya interpretation such prophecies should not be taken in the literal sense. Reformers have never descended from heaven. They are rather ordinary human beings who, together with their disciples, have always preached peacefully and in spite of all persecutions have always been successful in their mission.

The Founder of the Ahmadiyya Movement in Islam also was divinely commissioned and his anchor sheet was the Holy Quran which supports the Ahmadiyya philosophy of Revival of Religions.